

Cu ochii larg închiși

Scris de Jay Dyer

Miercuri, 01 Noiembrie 2017 12:36

„Mi-a plăcut mereu să reprezint o situație ușor suprealistă într-un mod realist. Am avut mereu o predilecție pentru basme, mituri și povești magice. Îmi par mai apropiate de experiența realității imediate decât poveștile realiste, care, de fapt, sunt la fel de stilizate”. (Stanley Kubrick

[1](#)

)

Eyes Wide Shut (Cu ochii larg închiși) este un film care nu s-a ridicat la nivelul așteptărilor pe care le-au avut spectatorii. Thriller-ul avangardist care a înfățișat decadența înaltei societăți, nu a fost un succes de casă, chiar dacă, în mod straniu, a folosit viața sexuală „din lumea reală” a lui Tom Cruise și Nicole Kidman ca punte de legătură între realitate și fantezie. Așa cum vom vedea în cele ce urmează, această temă apare chiar mai devreme în alte filme ale lui Kubrick. Eyes Wide Shut este ecranizarea nuvelei Traumnovelle (Poveste de vis, 1926), scrisă de Arthur Schnitzler, dar Kubrick adaptează povestea suprealistă la vremurile moderne. El a folosit aceeași critică de clasă și freudiană care apare în nuvela originală, însă în film nu apare doar ideea privind elita care controlează întregul spectacol social, ci sunt prezentate, deopotrivă, latura întunecată a psihicului uman și tema inițierii ritualice. Criticul Klaus Rainer remarcă:

„Filmul și nuvela ar trebui interpretate ca o juxtapunere exemplară. Drama conjugală de la începutul secolului XX este relevantă și pentru vremurile prezente. Ea nu și-a pierdut din intensitate în ciuda liberalizării, a înlăturării tabuurilor și a schimbării valorilor morale – năzuim după intimitate într-o relație multumitoare și, totodată, o punem în primejdie prin dorințele, sentimentele și fanteziile noastre inconștiente. Arthur Schnitzler, de profesie medic, era admirat de Freud pentru descrierile documentate ale proceselor psihice. Nu erau prieteni, însă se prețuiau mult unul pe celălalt. Se spune că abia copiii lui Freud și Schnitzler, care se jucau împreună, le-au dat celor doi ocazia să corespundă”. [2](#)

„Spectacolul” asupra căruia Kubrick vrea să ne atragă atenția se referă atât la film, cât și la realitate: Kubrick dorește ca privitorii să-și dea seama că realitatea se desfășoară ca un spectacol regizat de maeștrii din spatele iluziei videodromului. Privitorul nu doar că este obligat să reflecteze la decadența aristocrației de pe Coasta de Est, ci, totodată, să pornească într-o călătorie șamanic-revelatoare în care însăși vizionarea filmului devine un omagiu adus ipocriziei sociale de astăzi, de vreme ce acesta a fost gândit ca un posibil pas voyeurist în viețile sexuale ale celorlalți. Din acest punct de vedere, pelicula reprezintă o inițiere care oglindește atât dorința individului de a judeca tabuurile prezentate în film, cât și pe aceea a participării la ele. Într-un fel, spectatorul participă la ritual, chiar dacă din exterior, prin intermediul magiei ecranului. În acest sens, Bill Harford (Tom Cruise) este cel care îl întruchiează pe spectatorul de rând. Deși majoritatea cronicilor s-au concentrat asupra elementelor socio-politice, niciuna nu a luat în considerare experiențele inițiatice ca fiind un cadru interpretativ.

Spectatorul obișnuit se uită la film pentru că este curios să afle secretele Hollywood-ului și amănunte despre viețile vedetelor, dovadă fiind nenumăratele rafturi cu publicații de scandal de la băcănia din colț. Desigur, omul de rând privește, de asemenea la posteriorul lui Nicole Kidman și, chiar dacă poate părea crud, Kubrick vrea ca spectatorii să realizeze propria lor ipocrizie în timp ce văd filmul, având în vedere că majoritatea condamnă cultul societății secrete din film. Eyes Wide Shut (Cu ochii larg închiși) este așadar o formulă codificată care descrie handicapul optic spiritual al publicului. La fel ca Bill Harford în film, nimeni din public nu reușește să se înțeleagă pe sine, psihicul uman, cu slăbiciunile sale, și nici puterea socio-politică, întruchipată de oligarhia care stăpânește lumea. Potrivit filmului lui Kubrick, la temelia puterii nu se află politicianul obișnuit, medicul sau avocatul bogat din New York. Într-adevăr, acesta este exact statutul personajelor lui Kidman și Cruise: sunt selectați fără voia lor. Astfel, pe tot parcursul filmului, ochii privitorului sunt larg închiși la realitatea structurii care deține puterea, asemeni personajelor interpretate de Kidman și Cruise. Aceștia, rămași orbi până la sfârșit, când vălul se ridică, ochii li „se deschid”. Observând caracterul suprealist al filmului ca „vis cu ochii deschiși”, criticii Walker, Taylor și Ruchti explică tehnica simbolică a secvenței de deschidere:

„O tânără blondă stă în picioare, îmbrăcată într-o rochie neagră mulată pe corp, cu spatele la noi. Chiar și îmbrăcată, ea degajă o anumită încordare aerobică. Se simte în orice clipă că ar putea izbucni ceva erotic. Brusc, femeia lasă rochia să-i alunece la picioare și, pentru o clipă, rămâne provocator dezbrăcată. Apoi, se întunecă ecranul, ca și când o pleopă s-ar fi închis din reflex, pentru a masca ceea ce retina tocmai înregistrase. Expunere și negare, tentație și retragere: acestea sunt motivele recurente pentru ceea ce urmează. O sugerează însuși titlul pe care Kubrick l-a ales pentru filmul său: Eyes Wide Shut”. ³

Chiar de la început, filmul folosește o simbolistică ocultă, prezentând-o pe doamna Harford (Nicole Kidman) pe jumătate dezbrăcată, între două coloane. În interpretarea mea, acestea reprezintă porțile către inițiere, stâlpii gemeni ai lui Jachin și Boaz din Templul lui Solomon. Cei doi stâlpi joacă un rol central în Francmasonerie, ca porți de intrare spre divinitate, planuri transcendente sau lumi spirituale. Filosoful mason Albert Pike discută relația pilonilor cu genurile, sexele, natura și opozițiile:

„Unitatea este Boaz, iar dualitatea este Jachin. În Cabala, cele două coloane, Boaz și Jachin, explică toate misterele antagonismului natural, politic și religios. Femeia este creația bărbatului, iar creația universală este femeia Primului Principiu. Când primul principiu al Existenței a devenit el însuși Creator, a produs prin emanație și idee punctul Yod (Yod, a zecea literă și cea mai mică din alfabetul ebraic, care are forma unui punct - n.t.). Inversând literele Numelui Inefabil (al lui Dumnezeu) și împărțindu-l, el devine bisexual, așa cum o exprimă cuvintele Yud-he sau Jah. Dezvăluind semnificația unei mari părți a limbajului obscur al Cabalei, acestea reprezintă punctul maxim a ceea ce simbolizează coloanele Jachin și Boaz. În imaginea zeității, ni se spune, Dumnezeu l-a creat pe Om; Mascul și Femelă a creat el. Iar cel ce scrie, simbolizând divinitatea prin om, ne spune apoi că femeia, pe care bărbatul o conținuse, a fost luată dintr-o coastă a lui. Așa a fost Minerva, zeița înțelepciunii, cea născută în armură din țeasta lui Jupiter; înainte de a deveni soția lui Osiris, Isis i-a fost soră; iar împreună cu Brahma, Sursa tuturor lucrurilor, Însuși Zeul fără de sex sau nume, s-a dezvoltat Maya, Mama a toate câte există”. ⁴

La rândul său, teosoful C.W. Leadbeater explică:

„Ei (pilonii – n.red.) formează, de asemenea, poarta de intrare spre misterele prin care sufletele tind către sursa lor divină; numai trecând prin ei poate fi atins templul adevăratei dumnezeiri a omului, iar splendoarea divină care izvorăște în străfundurile inimii își găsește sălașul în tărie și stabilitate”. ⁵

Așa cum vom vedea, parcursul pe care îl urmează scenariul filmului împărtășește aceeași preocupare pentru ritualuri sexuale, inițieri și, în cele din urmă, pentru problema disoluției constrângerilor morale care afectează soții Harford, reprezentanți ai clasei de mijloc, pe măsură ce aceștia trec dincolo de granițele inhibițiilor.

Prin încercarea de a depăși toate opozițiile cu ajutorul magiei sexuale, observăm că intensitatea orgiei rituale și a erotismului homosexual țintește atât spre hermafroditism, cât și spre reîntoarcerea la vidul primordial al haosului. De îndată ce trece de coloanele punctului de observație al camerei de filmat, privitorul este împins să pătrundă în lumea misterele pentru a trage cu ochiul la felul în care criptocrația guvernează din umbră (și totuși, în mod paradoxal,

Kubrick intenționează să ne facă să înțelegem că majoritatea ochilor vor rămâne strâns închiși).

Cufundați în frustrări conjugale legate de intimitatea sexuală, soții Harford se pregătesc pentru o petrecere aristocrată a cărei gazdă este Victor Ziegler (Sidney Pollack), pacientul înstărit al doctorului Bill Harford. Este un fapt semnificativ că acțiunea filmului are loc de Crăciun, perioadă a experiențelor inițiatice, ceea ce indică un fel de declarație împotriva religiei tradiționale creștine. Cunoscut pentru caracterul său impetuos, perfecționism și temperamental, Kubrick considera că toate detaliile sunt hotărâtoare și elocvente – poziția fiecărui lucru este intenționată, adesea încărcată de simbolism. Scenele inițiale provoacă o stare de neliniște, prefigurând viitoarele tentații atât pentru Bill, cât și pentru Alice, care vor pune sub semnul întrebării fidelitatea căsniciei lor. Așa cum se observă în posterul filmului, oglinzile sunt o prezență constantă, atât simboluri clasice ale lumii interioare a psyche-ului, cât și, deopotrivă, porți de intrare în alte lumi. Kubrick intenționează, cred, să ne arate că protagoniștii sunt, fiecare, oglinzi unul pentru celălalt, dar și oglinzi ale spectatorilor. Simbolismul oglinzilor apare în Alice in Wonderland și în The Wizard of Oz, iar ambele se regăsesc proeminent în Eyes Wide Shut. Cele două povești sunt influențate de doctrine oculte, cunoscută fiind convertirea lui L. Frank Baum (autorul Vrajitorului din Oz – n.t.) la teosofie și la învățăturile lui H.P. Blavatsky (care stau la originea poveștii), iar Lewis Carroll (autorul cărții Alice în Țara Minunilor) era renumit pentru preferința de a fotografia adolescente și pentru încercările sale de a atinge ESP (percepția extrasenzorială, cunoscută și ca „al șaselea simț” – n.t.). ⁶ Încercările lui Carroll de a câștiga prietenia tinerelor poate fi invocat aici, de vreme ce Eyes Wide Shut include tema pedofiliei (la fel cum se întâmplă în multe dintre filmele lui Kubrick, mai ales în Lolita). Criticul „Stephan” clarifică:

„În prestația fascinantă a lui Kidman, omagiem geniul lui Kubrick în materie de alegere a distribuției. Ea este ideală pentru a corespunde nuvelei originale. Pretutindeni în carte, Schnitzler își descrie personajele feminine drept o tânără fermecătoare, încă o copil sau o adolescentă, posibil să aibă 15 ani, cu părul blond desfăcut căzându-i pe umeri, și peste sânul delicat, într-o parte. Cu 18 luni în urmă, ar fi fost inacceptabil să examinezi sexualitatea copilărească, de păpușă, a lui Kidman”. ⁷

Cu privire la The Wizard of Oz, scriitorul Jamie Hanshaw afirmă:

„Autorul Vrajitorului din Oz era un teosof, datorându-și inspirația unui spirit care i-a oferit cheia magică pentru scrierea poveștii publicate în 1900. Volumele sale aveau să fie un basm teosofic, care înglobau înțelepciunea străveche a religiilor misterioase. Cuvântul Oz este important pentru toți magicienii thelemici și nu provine din cărțile pentru copii, ci din gematrie. În ebraică, cuvântul se scrie cu ajutorul literelor Ayin și Zayin, care dau totalul 77. Potrivit lui Aleister

Crowley, acest număr reprezintă magia care acționează asupra lumii materiale. Poate fi exprimat ca 11, marele număr al magiei rituale, multiplicat cu 7, numărul manifestării (7-11)". [8](#)

Deși comentatorii lui Eyes Wide Shut au interpretat filmul prin referințe la controlul mintal și programul MKUltra, proiectul CIA asociat cu hipnoza și supravegherea psihicului cu ajutorul halucinogenelor [9](#), eu cred că, dacă menținem analiza la acest nivel, ratăm esențialul (cu toate că și această temă este prezentă). O abordare mai cuprinzătoare ar fi aceea de a folosi poveștile și alegoriile ca metafore pentru transformare: metamorfoza inițierii în „mistere”, în ceea ce-i privește pe Bill, Alice și publicul spectator. Toate cele trei povești conțin nuanțe teosofice și de simbolism, prin urmare constituie povești inițiatice, citirea lui Oz și Alice fiind chiar recomandată de Aleister Crowley magicienilor aspiranți. [10](#)

În scena în care soții Harford ajung la petrecere se observă pentagrama inversată, simbolul evident al tipului de inițiere pe care cei doi urmează să o experimenteze, „Calea Mâinii Stângi” (doctrină secretă bazată pe practici sexuale ritualice și tantrism, asociată cu magia neagră – n.t.). [11](#)

Ziegler, așa cum vom descoperi, se pare că a invitat în repetate rânduri cuplul la petrecerile sale, în speranța secretă că îi va face să participe la orgiile secrete. Aflăm astfel, că există două petreceri: nu doar insipidul bal de Crăciun, ci și un „after party” mult mai întunecat, desfășurat într-un loc diferit. Vechiul tovarăș al lui Harford din vremea colegiului, Nick Nightingale (Todd Field), dă „din întâmplare” peste Bill, informându-l că va cânta la pian la ambele petreceri. Cu toate că erau curioși, atât Bill, cât și Alice rezistă tentației de a se culca cu alte persoane de la balul de Crăciun, deși, categoric, dorința lor izvorăște din problemele conjugale. În orice caz, ceea ce începem să bănuim este faptul că aceste evenimente nu au loc în mod întâmplător, ci, mai degrabă, totul a fost organizat în prealabil. Nimic nu este neprevăzut. Nightingale a fost ales tocmai pentru că este un vechi prieten al lui Bill. Interesant este faptul că lui Bill i se propune, mai târziu, o partidă de sex în trei cu două englezoaice atrăgătoare, care dau de înțeles că sunt de viță nobilă („Nuala Windsor”), și care se oferă să-l însoțească pe Bill „acolo unde se sfârșește curcubeul”.

Între timp, Alice se simte amețită de alcool, sedusă fiind în timpul unui dans de un anume Sandor Szavost, un ungur bogat care citează din Ars Amatoria lui Ovidiu despre sexul cu femeile măritate. Szavost ar putea fi o referire voalată la Anton Szandor LaVey, fondatorul și Marele Preot al Bisericii lui Satan. Cred că această referință simbolică este de natură să-l avertizeze pe privitorul perspicace că avem de-a face cu o treaptă superioară a unui cult satanic. Este interesant să remarcăm și că protagoniștii nuvelei originale trăiesc o experiență similară celor din film, în elita societății austriece de la începutul secolului XX, iar ordinul istoric

al Illuminati-lor își are originea în Bavaria vecină [12](#).

Odată ce ispita erotică i-a fost curmată brusc, Bill începe să devină bănuitor asupra clientului său: elitistul Ziegler pare să fie băgat în tot felul de afaceri necurate cu droguri tari și escapade sexuale cu regine ale frumuseții. La petrecere, Mandy (Julienne Davis), una din frumusețile care roiesc în jurul lui Ziegler ia o supradoză în timp ce face sex cu acesta, iar Bill este chemat să-l salveze de la un scandal; de fapt, Ziegler vrea să se convingă că doctorul său „își poate ține gura”. Despre Mandy se spune, în chip straniu, că ar fi „adormită”, iar portretul unei femei dezbrăcate aflată în aceeași poziție de deasupra ei reprezintă o aluzie la teza filmului precum că există o linie aproape invizibilă care desparte fantezia de vis și, de fapt, realitatea lui Bill nu este altceva decât o sincronicitate plănuită. Mai mult, Alice va trăi un episod similar când, întinsă în pat, pe jumătate adormită, mormăie și murmură către Bill fantasmă onirică despre orgii. După ce se convinge că starea lui Mandy este stabilă, dr. Harford îi verifică pulsul și o sfătuiește să înceteze cu acest stil de viață sălbatic. Ce nu putem ști însă este dacă Mandy a fost cu adevărat drogată, viața fiindu-i pusă în pericol, sau acesta a fost doar un incident regizat menit să-l pună pe Bill la încercare.

Mai apoi, îi vedem pe soții Harford ocupându-se de activități obișnuite, urmate de o discuție despre fantezii sexuale și tentații extraconjugale. Respingând argumentele neconvingătoare ale lui Bill, Alice îl enervează peste măsură în legătură cu naivitatea lui în privința femeilor și ipocrizia cu care el încă neagă că ar fi fost ademenit la petrecere. Alice îi mărturisește că ea însăși a fost cândva atrasă de un ofițer de marină și că, pentru o fracțiune de secundă, și-ar fi dorit să renunțe la soț și la copil pentru o noapte de plăcere. Vizibil tulburat de această dispută aprinsă, Bill va porni în căutarea unor aventuri extraconjugale. Din simbolistica stranie a acestei scene fac parte pentagramele inversate care apar pe draperiile din fundal.

În timp ce Alice se plimbă prin apartament, observăm tablouri cu porți și grădini, care, din nou fac referire la inițiere și dorințe izvorâte din subconștient. Grădinile trimit la Paradis și la alungarea lui Adam și a Evei ca pedeapsă pentru păcatul lor; sau, ele s-ar putea referi la apropiata inițiere a lui Bill și Alice în „grădina zeilor”, ca să spunem așa, întrucât cei doi sunt pe cale să experimenteze lumea întunecată din exterior. Observând semnificația grădinii în simbolistica tuturor timpurilor, cercetătorul J.E. Cirlot explică:

„Grădina este locul în care natura este controlată, ordonată, aleasă și împrejmuită. Prin urmare, este un simbol al conștiinței, opunându-se pădurii, ce reprezintă inconștientul, așa cum insula este opusă oceanului. În același timp, grădina este atributul feminității, datorită aspectului său de spațiu închis. Adesea, ea este scena unor procese de „îmbinare și admite semnificația unei vânători de comori, ceea ce este în mod clar în acord cu funcția simbolică generală pe care am

schițat-o”. [13](#)

Între timp, după ce vizitează un pacient care tocmai a murit, Bill se hotărăște să se avânte într-o relație extraconjugală. Fiica pacientului se îndrăgostește la prima vedere de el și îi face avansuri, însă Bill, agitat, se retrage rapid (chiar dacă începe să aibă îndoieli legate de fidelitatea față de soție). El începe să bănuiască povara căsniciei și în cazul altora, așa cum Sandor încercase s-o convingă pe Alice. Căutându-și împlinirea sexuală, Bill cutreieră străzile în noapte, trecând pe lângă câteva prostituate și sex shop-uri. Hărțuit de o gașcă de pierde-vară, care, fără vreun motiv evident, îi strigă că este homosexual, Bill devine și mai hotărât să înșele, impresia lăsată fiind aceea că sexul este o obsesie socială pe care toată lumea o trăiește, cu excepția lui. Hoinărind indispus, o prostituată superbă pe nume Domino (Vinessa Shaw) îi propune o partidă de sex și îl invită în apartamentul ei. [14](#) Bill acceptă și, pentru scurtă vreme, coboară într-o lume sordidă, aflând că aici sexul funcționează ca o marfă.

Este de remarcat că, în film, atitudinea privitoare la sex a clasei de jos este aproximativ aceeași cu a elitei societății și numai cei care fac parte din clasa de mijloc (Bill și Alice) se simt legați de obligațiile fidelității conjugale. Atât pentru Domino, cât și pentru elitele amatoare de orgii, sexul funcționează ca metodă de supraviețuire, de plăcere și, deopotrivă, ca act ritualic. Existența unor cărți de psihologie și sociologie din apartamentul lui Domino este, de asemenea, o imagine simbolică. Categorie, Kubrick își exprimă un punct de vedere referitor la sociologie, fără să fie, însă, acea perspectivă la care s-ar gândi cei mai mulți. Este adevărata sociologie a unei lumi conduse nu doar de elitele financiare (oligarhia), ci și de elitele oculte (criptocrația). [15](#) Ca o lămurire, ar trebui menționat faptul că regizorul era foarte conștient de hegemonia puterii oligarhice globale; fiica sa, Vivian Kubrick, susține că CIA i-ar fi cerut tatălui explicații în legătură cu filmele sale.

[16](#)

Noua tentativă de adulter a lui Bill este oprită, iar acesta se retrage, chit că amplasarea măștilor în apartamentul lui Domino este un prim indiciu că întâlnirea lor nu a fost accidentală. Înțeleasă existențial, masca simbolizează societatea ca întreg și, așa cum a spus-o Jean-Paul Sartre, ea disimulează adevărata noastră identitate, dincolo de fațada pe care o arborăm cu toții. Este remarcabilă și critica ordinii sociale, la care Kubrick recurge în film, în ceea ce privește sărbătoarea creștină – pomii de Crăciun și decorațiunile sunt peste tot – pe care o apreciază ca fiind dominată de obsesie sexuală și de consumerism, în antiteză cu preocupările religioase tradițional-occidentale. În schimb, răspândirea măștilor în film caracterizează societatea ca pe o înșelătorie. Cirlot punctează încă odată confuzia, misterul și anonimatul care derivă din identificarea cu simbolismul măștii, precum și legătura ei cu magia sexuală:

„Toate transformările admit deopotrivă ceva profund misterios și rușinos, de vreme ce orice se modifică în așa fel încât devine altceva, chiar dacă, în fond, rămâne neschimbat; inevitabil, schimbarea conduce la ambiguitate și echivoc... Frazer a observat câteva tipuri ciudate de măști, folosite de anumite triburi din Oceania... Asemeni chipului, masca exprimă aspectele solare și energetice ale procesului vieții”. [17](#)

Dincolo de aceasta, Kubrick vrea ca privitorul să vadă că cei care conduc lumea sunt tăinuți – un grup de oameni înstăriți din elita societății, care rămân, întotdeauna, în umbră. Este un alt indiciu că Domino nu este, în realitate, o prostituată, ci aparține societății secrete (de unde și măștile din apartamentul ei), fiind folosită, întocmai ca Nick Nightingale, pentru a-l ademini pe Bill. Cele mai multe prostituate nu studiază psihologia și sociologia academică.

Rămas în continuare nesatisfăcut, Bill părăsește apartamentul lui Domino și rătăcește pe străzi până ajunge la clubul de noapte în care cântă Nick. După ce se delectează cu audiția artistului, Bill îl reține, după concert, în scopul de a afla mai multe despre after-party-ul (petrecere despre care și Sandor îi povestise lui Alice) la care acesta cântă la pian legat la ochi.

Albert Pike explică semnificația legării la ochi a unui adept „profan”, aflat în căutarea accederii la mistere:

„Condiția orbirii, sărăciei, nefericirii și înrobirii – din care Salvatorul a venit să scoată întreaga lume – este simbolizată de condiția aspirantului, când este adus pentru prima dată la ușa Lojii. Aceasta este semnificația aducerii aspirantului către lumină, după care el devine obligat să-și venereze maestrul, simbol al Salvatorului...”. [18](#)

Împins de curiozitate, Bill se hotărăște să se strecoare la petrecere, după ce reușește să facă rost de o mască ieftină și de un costum de la singurul magazin încă deschis. Parola pe care i-o spune Nick, „Fidelio”, sugerează că devotamentul conjugal îi este mereu pus la îndoială. Devine cât se poate de evident că Nick i-a comunicat lui Bill parola pentru a-i stârni interesul. Ironia face ca numele magazinului să fie „Curcubeul”, ceea ce amintește de indiciile tinerei provocatoare, cu origini nobile, care îi făcuse avansuri lui Bill: va găsi ceea ce caută „acolo unde se sfârșește curcubeul”. Această trimitere evidentă la Vrăjitorul din Oz clarifică jocurile psihologice ale căror victimă este Bill, întocmai cum oglinzile în care se reflectă Alice evocă personajul cu același nume din Alice în țara minunilor. Fără să realizeze aceste coincidențe, Bill rămâne, asemeni lui Nick, legat la ochi, chiar dacă nu în adevăratul sens al cuvântului. Orbirea lui Bill se datorează propriei naivități și ignoranței în privința lui însuși și a lumii din jur. Toate

dovezile că este dus ca un miel la tăiere sunt în fața lui, la îndemână, în caz că se hotărăște să le vadă. Ceea ce urmează inițierii lui Bill, sunt încercările în privința propriului său „fidelio”, credința față de soție, înțelegerea sa ambiguă față de morala clasei de mijloc și, în cele din urmă, față de cult. De aici, și semnificația parolei. Ar trebui observat că acest cult reține elementele magiei sexuale, în care căutătorul profan se află în întuneric (cu ochii închiși sau legați), și unde hierofantul, liderul cultului, poate să-i lumineze pe ceilalți. De amintit este și că acea lumină este o prismă sau un curcubeu. Curcubeul poate fi considerat și un simbol al nepăsării față de inhibițiile sexuale, dacă ne gândim la emblema mișcării homosexuale. În orice caz, din perspectiva filmului, sexualitatea nu este eliberatoare, fiind prezente indicii subtile că domnul Milich (Rade Serbedzija), proprietarul magazinului de costume, are legături cu societatea secretă și chiar acționează în numele ei, din moment ce își obligă propria fiică (Leelee Sobieski) să se prostitueze cu unii oameni de afaceri japonezi, probabil, membri ai cultului.

Indiciul clar cu privire la relația pe care Milich o are cu organizația ocultă este secretul șoptit lui Bill de fiica acestuia, cu privire la ceea ce ar trebui să poarte. După ce se atinge ușor de el, îi spune că alegerea sa vestimentară nu este potrivită: trebuie neapărat să poarte o „mantie de hermină”. Hermina este un simbol heraldic distinctiv al descendenței nobile și al regalității, în special printre elitele britanice. Acest amănunt îl face pe spectator să înțeleagă că fata este familiarizată cu astfel de ritualuri și știe exact spre ce se îndreaptă Bill, așadar întreaga scenă cu magazinul de costume este regizată în scopul de a-l conduce pe Bill către conac. Neliniștit și, totuși, dornic de aventură, Bill ia un taxi către domeniu. Înveșmântat în capă și având fața ascunsă de mască, reușește să se infiltreze după ce rostește parola corectă. În castel, el asistă la o formă solemnă de ritual inițiativ, unde un cerc magic alcătuit din femei splendide, aproape dezbrăcate, sunt primite în cultul elitist printr-un fel de persiflare a unei liturghii romano-catolice, prezidate de un personaj asemănător unui cardinal. O analogie apropiată cu practicile documentate istoric ar fi cea cu „messa gnostică” a lui Crowley sau cu OTO. [19](#)

Balurile mascate datează încă din timpuri străvechi, iar, în ultimele câteva secole, au ajuns să marcheze viața de huzur a unor anumite cercuri elitiste. În timpul Renașterii, astfel de baluri se organizau în Anglia și Franța și, potrivit cărții celebre a lui Malachi Martin, inițiat și exorcist de la Vatican (Hostage to the Devil, Ostaticul diavolului), orgii rituale au loc, cu siguranță, și astăzi. [20](#)

În cartea sa, Martin discută despre o funestă „messă neagră”, oficiată pe o moșie luxoasă, în care se presupune că a participat un transsexual („Richard/Rita”), pe care Martin pretinde că l-ar fi exorcizat ulterior:

„Când draperiile au fost date la o parte, Richard/Rita a văzut câte un altar jos, la fiecare capăt al

piscinei. Deasupra fiecărui altar era agățat un ornament în formă de triunghi inversat. În centrul acestuia, câte un crucifix așezat invers, astfel încât capul Celui Crucificat se sprijinea pe vârful triunghiului. Dinăuntru casei auzea acordurile slabe ale unei orgi. Și cineva ardea acolo tămâie, astfel că aburii se prelingeau leneș prin aer, răsucindu-se încet ca niște șerpi albaștri. Apoi oaspeții au început să se dezbrace cu un aer indiferent, fiecare lăsându-și hainele să cadă în locul în care se afla... Pe măsură ce fiecărei perechi i se înmâna potirul, începeau să se împreuneze urmând ritmul părintelui Samson, până ce toți – bărbați, femei și însuși părintele Samson – psalmodiau și se acuplau la unison”. [21](#)

După ce a asistat la orgia rituală, Bill este păcălit să-și dezvăluie identitatea de față cu toți participanții mascați, dându-i-se, totodată, senzația că va fi sacrificat de către membrii cultului, până când o fată iese din mulțime pentru a fi ea însăși sacrificată, ca răscumpărare. Pare destul de clar că este vorba despre o jertfă omenească, de vreme ce femeia se oferă, pentru a-l „mântui” pe el, imitând doctrina biblică a jertfei de sânge. [22](#) Intuiesc că este vorba de Mandy, cea care apăruse mai devreme în film și care recurge la un astfel de gest ca recunoștință pentru ajutorul lui Bill: acum, ea își dorește să scape de sclavia sexuală, fie și cu prețul propriei vieți. Ieșirea ei din scenă va fi o moarte izbăvitoare, așa cum Bill va descoperi a doua zi în rubrica de anunțuri mortuare. Se observă similitudini între scenele din Eyes Wide Shut și balul lui Rotschild, descris în precedentul capitol, festivitățile prilejuite de cea de-a 40 aniversare a prințului Pavlos al Greciei, ori chiar dezvăluirile referitoare la orgiile lui Dominique Strauss-Kahn, directorul francez al FMI, așa cum au fost ele publicate în New York Times:

„Investigația referitoare la rețeaua de prostituție din Lille s-a concentrat pe 10 suspecti, incluzându-l pe domnul Strauss-Kahn. Aceștia se cunoșteau în principal datorită apartenenței la Francmasonerie, după declarațiile lui Karl Vandamme, avocat al apărării care îl reprezintă pe Fabrice Paszkozowski, proprietarul unei companii de aparatură medicală, care a jucat un rol determinant în organizarea orgiilor”. [23](#)

Autorul Terry Melanson comentează:

„Petrecerea cu tematica raiul și iadul a fost organizată la reședința londoneză în valoare de 12 milioane de lire a prințului Pavlos, iar participanții purtau măști și costume amintind de Eyes Wide Shut. Îngeri sculptați în gheață împodobeau un cort instalat în grădină, care putea adăposti 200 de persoane. Acolo se presupunea că este Raiul, scrie Colin Fernandez de la Daily Mail. Între timp, piscina de la subsol fusese acoperită și decorată astfel încât să simbolizeze Iadul, cu animatori pe picioroange și dansatoare exotice.

Este semnificativ faptul că s-au costumat într-un fel care face aluzie la Eyes Wide Shut, filmul care portretează cel mai fidel desfrâul elitei membrilor Illuminati. La urma urmei, mai mult decât oricare altă clasă socială, cei cu sânge albastru sunt foarte familiarizați cu înaintașii lor. Sunt sigur că Prințul Pavlos știe că este descendentul direct al unui membru atestat documentar al cultului Illuminati din Bavaria: Karl Landgrave de Hessen-Kassel (1744 – 1836). De asemenea, invitați precum prințul Michael de Kent și copiii săi; prințul Andrew, viconte de Linley, David Albert Charles Armstrong-Jones și prințul Haakon al Norvegiei sunt toți descendenți direcți ai unui membru confirmat al aceleiași societăți secrete: ducele Ernst al II-lea de Saxa-Gotha-Altenburg (1745 – 1804)”. [24](#)

Ca exemplu înfiorător de astfel de dezmăț, autorul Dave McGowan relatează detalii legate de celebra afacere Dutroux, care a implicat trafic de persoane, elite europene, crime și societăți secrete. Femeile și copiii erau folosiți pentru orgii (și lucruri chiar mai rele de-atât), puse la cale de elita degenerată:

„Indignarea a sporit pe măsură ce s-au făcut mai multe arestări și au continuat să apară dovezi despre complicitatea dintre poliție și guvernanți. Unul dintre complicii lui Dutroux, omul de afaceri Michael Nihoul, a recunoscut că a organizat o orgie la un castel belgian la care au participat oficiali din guvern, un fost comisar european și mai mulți ofițeri de poliție. Un senator belgian a declarat că asemenea petreceri erau parte a unui sistem care operează și în ziua de astăzi și este folosit pentru a șantaja persoanele sus-puse care participau la ele... Așa cum a dezvăluit New York Times, (judecătorul Jean-Marc) Connerotte a devenit erou național, după ce a salvat doi copii dintr-o închisoare secretă unde erau ținuți ostatici de un condamnat, violator de copii, și a dispus începerea unei anchete în urma căreia au fost descoperite cadavrele a patru fete răpite de o rețea de pornografie infantilă... Petrecerile (lui Nihoul) nu se rezumau numai la sex, ci includeau și sadism, tortură și crimă”. [25](#)

Speriat, Bill ia un taxi până acasă, unde o găsește pe Alice care se trezește, chicotind și râzând, ca și cum, la fel ca Mandy, ar fi fost drogată. După ce îi spune că totul a fost doar un vis, Alice începe să plângă, spre disperarea lui Bill. Întrebând-o în legătură cu visul, ea îi răspunde:

„Era atât de ciudat, eram amândoi într-un oraș părăsit, iar hainele noastre dispăruseră. Eram dezbrăcați, iar eu mă simțeam îngrozită și rușinată. Și eram furioasă pe tine, pentru că... ai plecat să cauți haine pentru noi. Imediat ce te-ai îndepărtat, totul a devenit complet diferit. Mă simțeam minunat. Apoi m-am trezit dezbrăcată într-o grădină, întinsă la soare, iar un bărbat a ieșit din pădure. Era tipul de la hotel, despre care ți-am povestit – ofițerul de marină. M-a fixat cu privirea și a râs. Pur și simplu râdea de mine... Apoi m-a sărutat și am făcut dragoste, cu

toate că în jur erau alți oameni – erau sute, peste tot. Toți făceau asta. Apoi m-am trezit că fac sex cu alți bărbați. Atât de mulți, că nu le mai știam numărul. Știam că tu mă vezi în brațele lor... și voiam să mă amuz pe seama ta, să-ți râd în față. Așa că am râs cât de tare am putut. Asta trebuie să se fi întâmplat când tu m-ai trezit”. [26](#)

Este un semn care arată că atât Bill, cât și Alice au fost introduși în congregație și că acest cult are putere chiar și asupra soției lui Bill, precum și că ar putea decide să se folosească de această putere la un moment dat. Fie Alice a fost drogată și nu-și amintește orgia, crezând că totul a fost doar un vis, fie este dispusă să se implice în ritualul de inițiere a lui Bill, în măsura în care ea a fost deja atrasă în cult, iar amintirile îi sunt reprimite, așa încât ele ies la suprafață numai în vis. Disperat, Bill încearcă să dea de urma cultului, întorcându-se la castel, dar este avertizat printr-un bilet ce i-a fost înmânat de un majordom, că nu este cazul să cerceteze mai departe. Încă dornic de o aventură și, în plus, probabil curios în legătură cu dedesubturile congregației, o caută pe Domino, dar află de la colega ei de cameră, că fata este de negăsit. De asemenea, află că ea este infectată cu HIV (cu alte cuvinte, rolul ei a luat sfârșit). Încă odată, Bill rătăcește pe străzi, observă că este urmărit de o figură misterioasă și ajunge să se teamă că nu are unde să fugă. După ce află din ziar că Mandy a murit ca efect al unei supradoze, merge la morgă și se convinge că este, într-adevăr, trupul ei și că fata, cel mai probabil, a fost ucisă. Rămas fără soluții, Bill îl vizitează pe Ziegler, care îi dezvăluie o mare parte din adevăr: el face parte din congregație și a fost prezent la ceremonia din castel, în noaptea în care Bill s-a strecurat acolo. Din nou, Ziegler îl avertizează că ar fi bine să-și abandoneze cercetările, iar doctorul rămâne mut de uimire atunci când află că bunul său prieten face parte dintr-un cult elitist care practică magia sexuală – având puterea de a controla mersul lucrurilor și chiar de a ucide, atunci când situația o cere. De asemenea, este important să observăm că locuința lui Ziegler este decorată cu tablouri care înfățișează aristocrația britanică.

Totodată, Ziegler îi dezvăluie lui Bill că știa de conversația în care Nick i-a pomenit de congregație și îi mărturisește că l-a urmărit, explicându-i: „închipuiește-ți că tot ce s-a întâmplat acolo, amenințările, avertismentul fetei, toate astea au fost regizate. A fost o înscenare. În ce scop toată această șaradă? Ca să te sperii groaznic, să-ți ții gura în legătură cu locurile pe unde ai fost și cu ceea ce ai văzut”. [27](#)

În replică, Bill îi spune lui Ziegler că a văzut cadavrul lui Mandy, iar interlocutorul său îi divulgă faptul că ea a fost salvatoarea misterioasă de la ceremonie. Bill ripostează: ce fel de înscenare este aceea care duce la moartea cuiva? Astfel, descoperim un adevăr sinistru, anume că acolo a avut loc într-adevăr o crimă ritualică. La acest moment, apare întrebarea de ce un cult practicant al magiei sexuale. Așa cum am menționat, simbolistica filmului conduce către numeroase ilustrări ale stâlpilor, pentagramelor, aluzii la Alice și la Oz, toate culminând cu orgia ritualică care trimite, fără îndoială, la filosofia lui Crowley. Sunt prezente, de asemenea, hermafroditismul și uniunea alchimică a contrariilor, care sunt depășite sau transgresate prin

sex. În practica magiei sexuale se crede că scopul anihilării opozițiilor este atins cu ajutorul actului sexual. În acord cu citatul lui Pike de la începutul capitolului, filosoful tradiționalist Julius Evola explică tentativa de a învinge dualitățile și efectele psihosferei prin astfel de acțiuni:

„Diviziunea sexelor constituie un mod particular de manifestare a principiului diadic care condiționează și diviziunea dintre spirit și natură, dintre Eu și non-Eu. Dacă între toate acestea există o relație sau o solidaritate metafizică – și am văzut cum și Scotus Eriugena o recunoscuse – poate există una și între experiența transcendentă declanșată de sex și o stare non-duală care ar permite o acțiune directă, extra normală, asupra non-Eului, asupra tramei exterioare a evenimentelor. Să ne amintim că, în versiunea clasică, platoniciană, a mitului androginului original, acestei ființe i-a fost atribuită, înainte de a fi fost scindată, o putere, ba chiar o putere capabilă să inspire teamă zeilor”. [28](#)

Și, în privința scenei orgiei ritualice și a sabatului cercului magic din film:

„Este vorba de chakra, adică de lanțuri (literal: roți) alcătuite din perechi de bărbați și femei care efectuează împreună acuplarea ritualică într-o formație în cerc. În centrul cercului este stăpânul roții – chakreshvara – împreună cu partenera sa, oficiind și dirijând operația colectivă. Pentru a exercita o atare funcție, se spune, trebuie să fii un adept, să fi avut o inițiere desăvârșită. În ansamblu, e vorba de o evocare colectivă, în parte orgiastică a zeiței ca forță deja latentă în grupul ce operează, activată acum prin realizarea aceluiași acte și vizualizarea aceluiași imagini de către fiecare cuplu în parte, până la crearea unui vârtej fluid sau psihic de utilizat în vederea operației. (...) se cunosc cazuri când chakrele tantrice au fost convocate de suverani în scopuri absolut profane, cum ar fi sacrificii de mântuire întru izbânda unor expediții războinice”. [29](#)

(Ibidem, p. 441).

Într-adevăr, observăm elemente evident crowleyene în filmul lui Kubrick. Cât despre scopul orgiilor în context ritualic, istoricul american și filosoful calvinist R.J. Rushdoony vorbește despre perspectiva păgână asupra haosului primordial și a freneziei extatice, care se aplică perfect viziunii magice a cultului din *Eyes Wide Shut*:

„În vechile culte ale fertilității, ale căror credințe înnăscute întronau ca primordial tot ceea ce este inferior, întoarcerea ritualică la haos era privită drept mijloc de regenerare socială. Lucrurile stabilite, legitime și raționale erau considerate dezvoltări ulterioare, așadar mai puțin originare și esențialmente sterile. Apropierea de ceea ce este primitiv era echivalentă cu apropierea de

creativitate și vitalitate, iar haosul însuși era privit drept principiu al regenerării. Saturnaliile, festivitățile arhaice, orgiile, ritualurile care presupuneau confuzia sub formă de incest, violența sau perversiunea erau rituri necesare și mijloace de regenerare socială. De fapt, sărbătoarea este prezentată ca o repunere în act – a primelor zile ale universului, Urzeit, o eră eminentemente creativă. Atât renașterea naturii, cât și cea a societății impun întoarcerea la haos. Așadar, sărbătoarea are loc în contextul mitului, și presupune funcția de a renaște lumea concretă”. [30](#)

Din perspectivă thelemică, rolul magului este să depășească toate tabuurile, opozițiile și dualitățile, o descriere care se potrivește atât pentru Bill și Alice, cât și pentru cult. Cercetătorul în ocultism, dr. Stephen Flowers, comentează:

„Pentru a înțelege pe deplin ceea ce afirmă Crowley, trebuie să ne referim la perspectiva sa cosmologică monistă: toate aparentele contrarii sunt, în realitate, unități. Așa se face că Horus este unit cu Set. Ei reprezintă opoziția luminii și întunericului în cadrul aceluiași întreg. Adevărata magie a lui Horus presupune unitatea elementelor contrarii. Este limpede cum, pentru Crowley, asistăm la Era lui Horus, a cărei formulă originală este ShT (fiind interpretată ca Satan, Shaitan, Set etc.) Aici, ca și în alte părți, Crowley utilizează practica familiară a antinomismului. În Liber V vel Reguli (Ritualul Semnului Fiarei), Crowley își expune antinomismul și practicarea sa: aceasta este, de fapt, formula Magiei noastre; insistăm asupra faptului că toate actele trebuie să fie egale...”. [31](#)

Bill se întoarce acasă și găsește pe pernă masca pierdută, lângă Alice, care doarme. Cu alte cuvinte, ni se lasă a înțelege fie că Alice știa că el a fost la castel, fie că a dorit să-i comunice propria ei implicare. Îndurerat, Bill izbucnește în lacrimi și îi mărturisește totul. În această scenă, îl vedem făcând semnul masonic secret al fidelității față de ordin, împrumutat și de alte secte, inclusiv de cea condusă de Aleister Crowley. Semnificativ este că Bill îi conferă acestui gest semnificația unui jurământ: mâna dusă la piept, cu degetul arătător întins, așa cum stă ilustrat în Monitor of Freemasonry, a lui Richardson, la pagina 86.

Odată trecuți prin propriul proces de judecată, Bill și Alice discută dacă să rămână sau nu căsătoriți, ca urmare a mărturisirii. Amintindu-și promisiunea de a o lua pe fiica lor la cumpărături în dimineața de Crăciun, cuplul își continuă conversația și în magazin, unde constatăm câteva episoade esențiale, chiar dacă discrete. În cadru apare o altă pentagramă inversată, jocul „Cercul Magic”, dinadins așezat acolo și o vitrină denumită „magie”. Perechea pășește într-un cerc magic, iar ochii lor nu mai sunt acum închiși. Au fost „iluminați” de acțiunile cultului, devenind conștienți de adevărata structură a puterii din lume. Am văzut deja un „cerc magic” de femei, la ritualul inițiativ de la castel. Secretarul personal al lui Crowley și colegul său din Ordinul „Golden Dawn”, Israel Regardie, notează, cu privire la cerc, ceva ce se aplică bine

și lui Bill:

„Simbolul principal, propriu tuturor acțiunilor este Cercul Magic. Prin definiție, această figură implică un spațiu restrâns, o limitare, care separă ceea ce este înăuntru de ceea ce este în afară. Prin folosirea Cercului, magicianul susține că își restrânge munca înăuntrul acestei limitări autoimpuse; că se mărginește la atingerea unui scop specific și că nu se mai află într-un labirint al iluziei și al schimbării perpetue, ca un hoinar orb fără țintă, obiectiv sau aspirație... Cercul în care magicianul este închis reprezintă cosmosul său particular; cucerirea, investirea acelui univers ca parte a procesului de a atinge completa conștiință de sine”. [32](#)

Supuși fiind acestei iluminări întunecate, Bill și Alice discută despre ceea ce trebuie făcut mai departe, presupunând că ar trebui să fie „recunoscători”. Alice susține că „ar trebui să fim recunoscători că am reușit să supraviețuim tuturor acestor aventuri, fie că s-au petrecut aieva sau în vis”. Bill o întreabă dacă este sigură, la care Alice răspunde că va ierta o noapte de infidelitate. „Niciun vis nu este numai un simplu vis”, explică Bill, iar Alice răspunde că ei sunt „treji acum și, să sperăm, pentru multă vreme de-aici înainte”. „Pentru totdeauna”, spun amândoi. „Hai să nu spunem totdeauna”, revine Alice. „Asta mă sperie. Dar te iubesc și, știi, există ceva foarte important ce trebuie să facem cât mai repede – sex”, spune ea, arătându-și astfel intenția de a profita de potențialul lor sexual, acum, că au fost inițiați. [33](#)

Prin urmare, filmul funcționează pe mai multe niveluri și scoate în evidență creștinismul de fațadă, complicațiile sexuale, precum și diverse aspecte ale problemelor conjugale pe care le creează societatea noastră decadentă. Dar aceasta este numai o parte a poveștii pe care Kubrick vrea să o spună. Adevărata poveste este călătoria inițiată, ieșirea din starea de vis, căreia îi urmează „trezirea”, conștientizarea realității elitei oculte, a cercurilor influente așa cum sunt ele de fapt – privilegiați înstăriți, preocupați de secte bizare și de aberația magiei sexuale. Adevărata intenție a filmului este de a arăta suprealismul magic, privit ca ritual inițiat.

Structura de putere nu este concentrată numai în jurul bogăției și al autorității temporale, ci și pe o viziune ritualică asupra lumii, care caută să folosească sexualitatea ca pe o forță în serviciul puterii metafizice. Manipularea acestor impulsuri permite manipularea maselor, ceea ce explică imaginile edenice, inclusiv referințele la Alice în Țara Minunilor și la Vrăjitorul din Oz. Trecerea de la realitatea fantastică a lumii onirice, cea a dorințelor sexuale primare, către lumea iluzorie a filmului însuși (care zugrăvește realitate!) reprezintă drumul de la ochii închiși, la starea de trezie. Nu ar trebui să fie vorba numai despre inițierea cuplului, atât timp cât intenția filmului este aceea de a-l îndruma pe privitor, dezvăluindu-i metoda, natura criptocratică a acestor catacombe, presupunând că cineva chiar ar vrea să vadă. Michael Hoffman explică noțiunea revelării metodei, din perspectiva Serviciilor Secrete Britanice, după cum urmează:

„Aceasta este demonstrată de una dintre metodele noastre mai simple. Înțelegând că, mai devreme sau mai târziu, acțiunile noastre vor ieși la iveală, ne structurăm activitățile astfel încât, pe măsură ce descoperitorii conspirațiilor le dezleagă itele, ei vor pune în circulație informația într-o manieră care să imite procedura noastră preliminară. În acest fel, cu cât suntem cercetați mai mult, cu atât mase întregi de oameni vor fi manipulate psihologic de cei care caută să ne dea în vileag. Modelul comportamental (meme, în original, termen introdus de Richard Dawkins în cartea sa, *Gena egoistă*. Etimologic, vine din grecescul μιμημα, mimena – copie, imitație, n.tr.) care constituie structura noastră va fi imitat cu succes în conștiința celor care ne investighează. Astfel, succesul va putea fi măsurat cu precizie, pe măsură ce munca noastră este demascată”. [34](#)

1. Kubrick citat în Nelson, Thomas A. *Stanley Kubrick: Inside a Film Artist's Maze*. Indiana, Indiana University Press, 2000, p. 14.

2. Kaus, Rainer J. „Notes on Arthur Schnitzler's Dream Novella and Stanley Kubrick's film *Eyes Wide Shut*”. University of Florida. 2003. Web.

<http://www.clas.ufl.edu/ipsa/2003/Greenwich%20conference.html>

3. Walker, Taylor, Ruchti. *Stanley Kubrick, Director: A Visual Analysis*. New York, Norton Company, 1999, 344. Așa cum voi arăta în analiza dedicată filmului 2001: A Space Odyssey, Kubrick va utiliza aceeași tehnică a ecranului negru ca reprezentare a punctului de vedere al spectatorului.

4. Pike, Albert. *Morals and Dogma: Ancient and Accepted Rite of Scottish Freemasonry*. Richmond, VA, L.H. Jenkins Book Manufacturers, 1950, pp. 772, 849.

5. Leadbeater, C.W. *The Hidden Life in Freemasonry*. India, The Theosophical Publishing House, 1963, p. 72.

6. Carroll, Lewis. *Alice's Adventures in Wonderland and Through the Looking Glass*. New York, Penguin Books, 1998, pag. xix. Conner, Miguel. „Alice in Wonderland and the Occult”. Examiner. 26 March, 2010. Web.

<http://www.examiner.com/article/alice-wonderland-and-the-occult>.

7. Stephan, „Corridors of the Marvelous: The Femme-enfant, the Doll Fetish, The Mask, and Alice in a Wonderland of de Sade”. *Story of O*. Web. <http://www.storyofO.info/marvelous.html>.

8. Hanshaw, *Operation Culture Creation, Part 2*, p.77.

9. Marks, John. *The CIA and Mind Control: Search for the Manchurian Candidate*. New York, McGraw Hill, 1980.

10. Conner, „Alice in Wonderland and the Occult”.

11. Flowers, Stephen E. *Lords of the Left Hand Path: A History of Spiritual Dissent*. Texas, Runa-Raven Press, 1997, p. 145.

12. Melanson, Terry. *Perfectibilists: The 18th Century Bavarian Order of the Illuminati*. Oregon, Trine Day, 2009. Nu sugerez aici că acel cult care apare în film este ordinul istoric al Illuminatilor, chiar dacă el a pornit de la raționalismul iluminist și egalitarism, ci, mai degrabă, cultul unei societăți secrete preocupate cu ritualul magiei sexuale.

13. Cirlot, J.E. *Dictionary of Symbols*. New York, Philosophical Library, 1962, pag. 115.

14. „Domino” este un nume cât se poate de interesant, de vreme ce, ca membru al cultului,

evenimentele care îl urmăresc pe Bill fac parte dintr-o ordine prestabilită, precum prăbușirea pieselor de domino. El mai sugerează noțiunea jocului, deoarece societatea secretă se joacă cu mintea lui Bill.

15. Hoffman, Michael A. *Secret Societies and Psychological Warfare*. Coeur D'Alene, Idaho, Independent

History and Research, 2001. Ramsay, William. *Prophet of Evil: Aleister Crowley, 9/11 and the New World Order*. Lexington, Ky, Winged Victory Books, 2012. Estulin, Daniel. *The True Story of the Bilderberg Group*. Oregon, Trine Day, 2007. Quigley, Carroll. *Tragedy and Hope: A History of the World in our Time*. San Pedro, CA, GSG Publishers, 1998. [□](#)

16. Kubrick, Vivian in „Vivian Kubrick on the Insanity of Tyranny,” Infowars. Web. 26 November 2013. Web.

<http://www.infowars.com/infowars-com-exclusive-vivian-kubrick-on-the-insanity-of-tyranny-2/>

17. Cirlot, A Dictionary of Symbols, p. 205-6.

18. Pike, *Morals and Dogma*, p. 639.

19. Heimbichner, *Blood on the Altar*.

20. Heale, Elizabeth. *The Faerie Queen: A Reader's Guide*. Cambridge: University Press, 1999. Martin, Malachi. *Hostage to the Devil*.

21. Martin, p. 213-15.

22. Leviticul, 17:11.

23. Carvajal și la Baume. „Sex Life was ‘Out of Step,’ Strauss-Kahn Says, but not Illegal”. 13 October, 2012. New York Times. Web.

<http://www.nytimes.com/2012/10/14/world/europe/dominiquestrauss-kahn-says-lust-isnot-a-crime.html?hp&r=1>. See also Wolff, Michael. „Dominique Strauss-Kahn and Our Paranoid Erotic Fantasies of Power”. *Guardian*. 15 October, 2012. Web.

<http://www.theguardian.com/commentisfree/2012/oct/15/dominique-strausskahn-paranoid-erotic-fantasies-power> [□](#)

24. Melanson, Terry. „Illuminati Descendants Assemble for an Eyes Wide Shut-like ‘Heaven and Hell’ Bash”. Conspiracy Archive. 20 June, 2007.

Web. <http://www.conspiracyarchive.com/Commentary/IlluminatiEyesWideShut.htm> [□](#)

25. McGowan, *Programmed to Kill*, p. 6-7.

26. *Eyes Wide Shut*, directed by Stanley Kubrick. 1999. Burbank, CA: Warner Home Video, DVD.

27. Kubrick, *Eyes Wide Shut*.

28. Evola, Julius. *Eros and the Mysteries of Love: The Metaphysics of Sex*. Rochester, Vermont: Inner

Traditions, 1991, p. 267; Julius Evola, Metafizica sexului, trad. Sorin Mărculescu, București, Humanitas, 2006, p. 440. [□](#)

29. Ibid., 268; Ibidem, p. 441.

30. Rushdoony, R.J. The Messianic Character of American Education. Vallecito, Ca: Ross House Books,

1963, p. 337-8. [□](#)

31. Flowers, Lords of the Left Hand Path, 143.

32. Regardie, Israel. The Tree of Life: An Illustrated Study in Magic. Woodbury, MN: Llewellyn Publications,

2001, pp. 158-9. [□](#)

33. Kubrick, Eyes Wide Shut.

34. Hoffman, Secret Societies, 77.